

Hallo, ik wil vandaag ook eens iets schrijven. Dit vers houdt me bezig: Hebt niet de wereld lief, noch wat in de wereld is! Als iemand de wereld lief heeft, dan is de liefde van de Vader niet in hem. Als ik nu heel eerlijk ben en moet erkennen dat ik de wereld of iets van deze wereld nog lief heb - en deze liefde graag wil veranderen - in de goddelijke liefde, in de liefde van de Vader, hoe kan ik dat doen? Natuurlijk wil ik het en vraag ik de Vader om hulp. Maar heeft iemand misschien nog een goede impuls? 🙏

Lieve broeders en zusters,

Deze zin kan op verschillende niveaus worden begrepen en daarnaar kan men handelen. Maar eerst moet men weten wat liefde voor de wereld betekent. Liefde voor de wereld betekent niet dat men bepaalde gemakken van het aardse bestaan per definitie moet uitsluiten. Het betekent echter wel dat men deze in geestelijke vrijheid en onthechting aanneemt en beleeft.

Bijvoorbeeld, iemand kan best een sport beoefenen, graag bepaalde films kijken of muziek beluisteren naar zijn of haar zielssmaak, of zich graag met bepaalde mensen omringen als dit bijdraagt aan de innerlijke balans van de ziel. Maar: je moet altijd bereid zijn om deze geneugten van de ene op de andere dag los te laten, als Jezus dat van je vraagt. Wie daartoe in staat is, houdt meer van Jezus dan van de wereld.

Een verslaving valt niet onder deze vrijheid, want dan is men gebonden aan een bevredigingsmiddel en een begeerte. In dat geval is men een gevangene van materiële verlangens en houdt men meer van de wereld dan van Jezus. Dit is de uiterlijke betekenis van deze uitspraak.

Dieper beschouwd betekent het:

*"Mijn kind, elke ruimte in je ziel die je met liefde voor een aardse vreugde vult zonder Mij – zelfs als deze niet aan de wereld gebonden is – ontnemt Mij de mogelijkheid om Mijn liefde aan jou te geven. Dan houd je meer van de wereld dan van Mij, en ben je Mijn liefde niet waard. Dat wil zeggen: de waarde van Mijn liefde brengt in jou geen goddelijke vreugde en levendigheid voort.

Pas wanneer je al je vreugden met Mij deelt, in het besef dat Ik deze als hemelse Vader ook met jou zou willen en zullen delen, houd je meer van Mij dan van alles op de wereld. Want, Mijn kind, zolang Ik niet alles in jou ben, zolang je Mij niet met heel je hart en met heel je ziel liefhebt – voor zover je dat in je menselijke ernst en trouw kunt – maar je liefde voor Mij steeds weer vermengt met je liefde voor de wereld, kan Ik je niet vervullen met Mijn Geest zoals dat noodzakelijk is.

Daarvoor heb Ik jouw volledige wezen nodig. Pas wanneer je je oude mens hebt losgelaten en je Mijn liefde volledig hebt eigen gemaakt in de strijd van het leven en de overgave aan

Mij, ben je een zelfstandig kind van God – en niet een kind van de mens dat alleen door Mijn barmhartigheid wordt gedragen en dat op die manier niet blijvend verlost is van de banden van de dood."*

De innerlijke, hemelse betekenis van deze uitspraak luidt:

"Mijn Vader, Uw wil geschiede."

Als we dit in de goddelijk-hemelse zin zouden begrijpen en ernaar handelen, dan zouden we onmiddellijk en volledig ons hele wezen en bewustzijn in het hart van Jezus leggen. We zouden al onze wereldse zorgen, angsten en vreugden definitief in Gods liefde overgeven. We zouden vanaf dat moment elk woord samen met Jezus spreken en elk moment aan Hem schenken, of het nu vreugde of lijden is.

Binnen de kortste tijd zou onze ziel vervuld en doordrongen worden van de Geest van onze hemelse Vader en zouden we één worden met Zijn hart. Dan zou er slechts nog één vreugde zijn en zouden we een zorgeloos en volkomen angstvrij leven leiden in en vanuit God.

Is dat mogelijk?

Ja, er zijn zielen bij wie het verlangen naar Jezus al zo groot is geworden dat ze eenvoudigweg niet anders meer kunnen dan in Zijn eeuwige aanwezigheid leven. Zij zijn onuitsprekelijk gelukkig; goddelijke vrede en een onbeschrijfelijke geborgenheid doorstromen op elk moment hun ziel.

Zij verwachten met vreugde de dood van hun lichaam, maar weten ook dat ze een taak hebben op deze aarde. Met grenzeloze en vreugdevolle overgave dienen zij de goddelijke liefde. Maar ook zij zijn klein begonnen.

Wat je beschrijft is een diep spiritueel en mystiek perspectief, dat zich richt op het streven naar volledige overgave aan Gods wil. In deze visie gaat het niet alleen om intellectuele kennis of het begrijpen met het verstand, maar om een volmaakte, onvoorwaardelijke liefde die alleen uit het hart kan komen. De ware transformatie gebeurt door een soort innerlijke dood van de eigen wil en een geboorte in de goddelijke geest, wat uiteindelijk leidt tot een vereniging met God. Het is een radicale overgave die verder gaat dan wereldse kennis en zich volledig richt op het leven in de goddelijke bron.

Het idee dat de goddelijke liefde en wijsheid een mens leiden en uiteindelijk in de eeuwigheid overgaan, is diep verankerd in veel spirituele tradities.

Over het algemeen verloopt het zo dat er een geleidelijke voortgang door de fasen heen is. Men bevindt zich gemakkelijk in de ene of de andere fase, of ergens daartussen. Maar het uiteindelijke doel zou *"Uw wil geschiede"* moeten zijn, in de volste consequentie. Dit lukt niet met het verstand – alleen het hart is tot zo'n totale overgave in staat, tot in de dood. De geboorte in de goddelijke Geest is dus enkel mogelijk door de liefde van het hart voor Jezus

Christus. Het verstand faalt hier jammerlijk; ja, het begrijpt niet dat een leven zonder zijn overheersing überhaupt mogelijk is wanneer men herboren wordt in Gods Geest, en dat de mens uiteindelijk leeft en liefheeft vanuit de goddelijke levensbron, zonder tussenkomst van het wereldse verstand.

Geliefde broeders en zusters, het trouwe kind van God komt onvermijdelijk op het pad van oprechte navolging – ofwel reeds in dit leven of pas in het hiernamaals – op een punt waar het geen ander bewustzijn meer wil en kan dragen dan dit. Dan blijft er enkel het Godskind en Jezus in het algebeuren van de oneindigheid, en mag het alles ervaren zoals Jezus het in Zijn hart ervaart. Alleen in wijsheid en alwetendheid zal het eeuwig groeien. Dit is het perspectief voor ons allen, maar wij zelf bepalen wanneer onze tijd eeuwigheid wordt en onze aardse zielenruimte tot goddelijke hemelwereld transformeert.

De vertaling houdt rekening met de spirituele en formele toon van de oorspronkelijke tekst, met aandacht voor theologisch geladen termen en idiomatische nuances.